

Inhoudsopgave

- Column voorzitter
- Reclame
- Nog steeds op zoek naar
- De laatste berichten
- Reclame
- De vergeten Pool
- Een dak, voeding en educatie
- Gedicht stadsdichter Dronten
- Reclame
- Contact

Column voorzitter

Wat zou ik doen tijdens de Tweede Wereldoorlog.

Terwijl ik thee ging zetten las ik de tekst "Als je terug in de tijd kon gaan wat zou je dan doen?" En ik bedacht mij dat als ik terug ga in de tijd, naar 1940, welk standpunt zou ik innemen, hoe zou ik mij gedragen.

Door alle verhalen die ik heb gehoord en gelezen over deze periode weet ik dat ik dat niet kan bedenken.

Een van de verhalen die indruk op mij heeft gemaakt, is het verhaal van Jules Schelvis¹.

Hij vertelde zijn verhaal " er reed een trein naar Sobibor" in de Westerkerk. Zijn verhaal werd begeleid door muziek, omdat de liefde voor muziek hem in leven hield.

Tijdens een razzia in het centrum van Amsterdam op 26 mei 1943 werden Jules, zijn vrouw Rachel en haar familie opgepakt met ruim 3000 andere joden. Per tram werden ze naar station Muiderpoort

gebracht en vandaar uit, naar uren wachten, per speciale trein naar Westerbork.

Op 1 juni 1943 werd Jules 22 jaar samen met zijn vrouw en schoonouders vanuit kamp Westerborg getransporteerd naar het vernietigingskamp Sobibor. Samen met 3006 joden werden zij in 48 veewagons gestopt voor een reis 72 uur.

Het transport was vreselijk en wanneer de trein na 72 uur arriveert in Sobibor, worden alle persoonlijke spullen ingeleverd. In de barak waar het inleveren plaats vind raakt Jules onverwachts zijn vrouw kwijt, hij heeft haar nooit terug gezien en geen afscheid kunnen nemen.

In de eerste instantie is hij geselecteerd om vergast te worden, maar dat wist hij op dat moment niet. Hij zag dat er 80 mannen uitgezocht werden om te werk te worden gesteld en hij zegt dat hij ook kan werken en wordt nummer 81. Dat is achteraf zijn redding geweest. Tijdens zijn kamp periode krijgt hij een vriend die net als hij van muziek hield. De muziek heeft hem in leven gehouden.

Op 8 april 1945 wordt hij door de Fransen bevrijd uit het kamp Vaihingen en 30 juni 1945 keert hij

¹ Jules Schelvis is op 3 april 2016 overleden.

terug naar Amsterdam, als een van de weinige van zijn familie.

Astrid Doppert
Voorzitter Ongeland

Tijdens het moment dat Jules spreekt over de razzia in Amsterdam en het lange wachten bij het station Muiderpoort merkt hij op "iedereen zag het maar niemand deed wat". En nu kom ik bij mijn opmerking aan het begin. Wat zou ik hebben gedaan? Mijn antwoord daarop is nog steeds, ik weet het niet.

Wat ik wel weet, is dat alle ooggetuigen verhalen een belangrijke bijdrage leveren aan de historie van de tweede Wereldoorlog. Daarom ben ik zo blij met onze ooggetuigen die hun verhaal willen vertellen op de scholen en dat deze verhalen nu worden vastgelegd.

Reclame

Zeeuws Knoopje

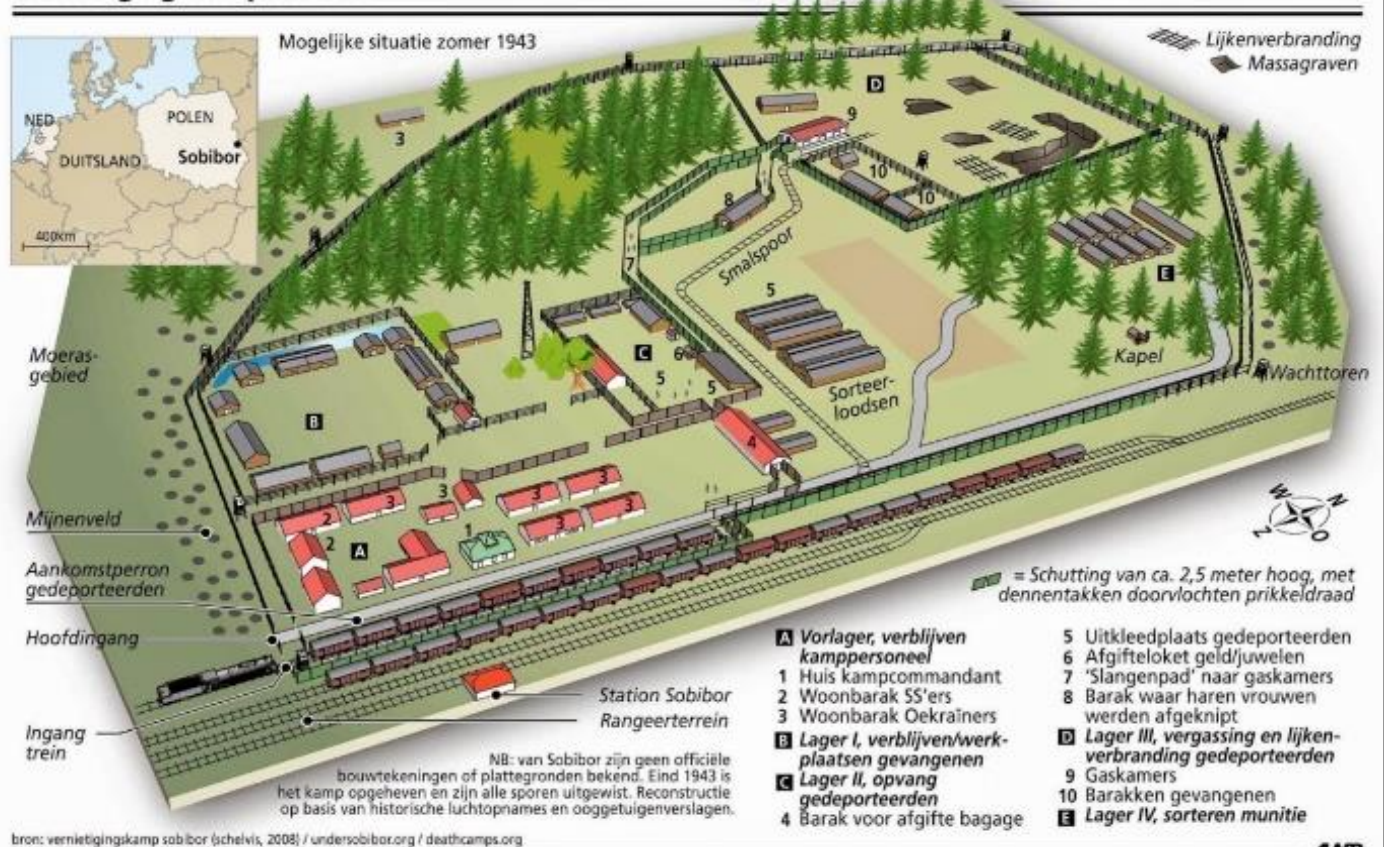

- plantencentrum voor uw tuin.
- collectie Zimbabwaanse beeldhouwwerken.
- voorraad ruwe beeldhouwstenen.
- organisatie beeldhouwcursussen.

Knooplaan 9/ 8251SJ/ DRONTEN/ tel. 0321-381998

De Website: <http://www.zeeuws-knoopje.nl/>

Vernietigingskamp Sobibor

Nog steeds op zoek naar

U heeft deze tekst al meerdere keren gelezen, maar om meer van onze doelstelling te halen, plaats ik het nog maar eens.

1. Verhalen van ooggetuigen. Als u zelf vindt dat uw verhaal gehoord en bewaard moet blijven kunt u dat naar ons opsturen. Als u het zelf niet wilt schrijven kunnen wij u ook komen interviewen.

2. Vrijwilligers voor:

- Het afnemen van interviews.
- Het uitwerken van opgenomen interviews.

Sponsors of donateurs kunnen zich aanmelden bij penningmeester@stichtingongeland.nl De minimum donateursbijdrage is € 10,- per jaar

Ook giften zijn van harte welkom, ons Cultuur ANBI nummer is 86385.

De laatste berichten

Markeringsproject.

Zeewolde.

De toestemming voor het plaatsen van de crashpalen is rond. De Infoborden zijn af, er volgt nog een controle.

Nu het programma nog opzetten voor plaatsing en onthulling, het moet dit jaar gebeuren.

Schokland.

Op de luchtoorlog dag (29 mei 2016) is de crashpaal t.n.v. Bill Tudhope - voorzien van Info bord - ceremonieel onthuld.

Het vertellersproject

De berichten in de vorige nieuwsbrief waren wel erg somber. Het resultaat van het aantal lezingen is gestegen van 2 naar 6. Hopelijk volgen er nog meer.

Boekproject

De eerste druk van "Geborgen in de Polderklei" is uitverkocht. Natuurlijk denken we aan een tweede druk, maar eerst moeten we het project Zeewolde afronden.

De nieuwe Website

In de maand juli hopen we onze nieuwe website in de lucht te hebben. Wij willen alvast als Stichting Ongeland graag Internetbureau Websteen bedanken voor het mogelijk maken van deze site. Zonder de support en sponsoring van dit bedrijf was het voor ons als stichting niet mogelijk een prachtige website als deze als visitekaartje te hebben.

Reclame

HISTORY OF WAR TV
www.youtube.com/user/historyofwartv
www.historyofwartv.com
historyofwartv@gmail.com

De vergeten Pool

Sinds 2000 is het aantal personen van Poolse herkomst die zich als inwoner in Nederland inschreven, meer dan vervijfvoudigd. Vooral na 2004 nam het aantal personen van Poolse afkomst toe, nadat Polen was toegetreden tot de Europese Unie. Dit blijkt uit cijfers van het CBS.

In de provincie Flevoland zien we ze dagelijks. Buiten de ingeschrevenen treffen we ook onze reizende Poolse gastarbeiders aan. Het zijn hard werkende mensen, die vaak lang van huis zijn om te bouwen aan een beter bestaan.

Zij doen vaak die karweitjes waar velen van ons de neus voor ophalen.

In 1945 hebben we er al velen in de steek gelaten en ze niet die waardering gegeven, die ze dik verdiend hadden.

Eén van deze Polen was Generaal Maczek.

Op 31 maart 1892 werd bij Lemberg (in het toenmalige Habsbursche Rijk / Oostenrijk-Hongarije) Stanislaw Maczek als zoon van een jurist geboren. Na het behalen van het gymnasiumdiploma vervulde hij zijn dienstplicht als reserve-officier en studeerde daarna van 1910 tot 1914 filosofie, psychologie en Poolse filologie aan de Jan Kazimierz universiteit in Lwów.

In de eerste Wereldoorlog werd hij opgeroepen om dienst te doen in het Oostenrijkse leger aan het Italiaanse front. In 1918 werd Polen een onafhankelijke staat en meldde Maczek zich aan bij het Poolse leger. In 1919 en 1920 was hij, aanvankelijk als luitenant, later als kapitein van het leger van de nieuwe Poolse republiek, betrokken bij acties tegen het Oekraïense en Sovjet-Russische leger. Na een wapenstilstand in oktober 1920, gevolgd door de vrede van Riga in maart 1921 koos Maczek voor een militaire loopbaan in het leger van het nieuwe Polen, waarschijnlijk daarbij beïnvloed door het sneuvelen van zijn drie broers, onder wie zijn tweelingbroer Franciszek. Hij had een modern vooruitziende blik betreffende de pantserstrijdkrachten. In 1922 werd hij op 30-jarige leeftijd vanwege zijn oorlogservaring bevorderd tot luitenant-kolonel. Van 1924 tot 1927 volgde hij de Hogere Krijgsschool.

In 1938 werd hij tot commandant benoemd van de 10e Gemotoriseerde Cavalerie Brigade, een van de twee volledig gemotoriseerde brigades van het Poolse leger. Toen op 1 september 1939 de 2^e Wereldoorlog uitbrak voerde hij het bevel over de enige tankbrigade die Polen had.

17 Dagen later viel ook de Sovjet Unie Polen binnen en was de slag verloren. Maczek kreeg dan ook de order om via Hongarije uit te wijken naar Frankrijk. Via Noord-Afrika kwam hij uiteindelijk in Frankrijk terecht. In Frankrijk begon de toenmalige kolonel weer aan de oprichting van een tankbrigade, weliswaar onder Frans bevel. Daar werd hij in februari 1940 commandant van de Poolse

Gemotoriseerde Lichte Divisie, gevormd uit de restanten van zijn vroegere Cavaleriebrigade. Ten zuidoosten van Parijs vocht hij in juni 1940 tegen het Duitse leger. Wegens een gebrek aan brandstof en munitie zag hij zich gedwongen de strijd te staken. Na felle gevechten weken de Poolse militairen uit naar Groot-Brittannië.

In Schotland werd door de Poolse regering in ballingschap op 23 februari 1942 de 1e Poolse Pantserdivisie onder bevel van Generaal Maczek opgericht. Op 1 augustus 1944 landde de divisie in Normandië om enkele dagen later al de vuurdoop te krijgen in de "Zak van Falaise".

Hierna trok de divisie als onderdeel van het 2e Canadese Korps via Noord Frankrijk en België naar Zeeuws Vlaanderen. Daarna was eind oktober Breda en omgeving aan de beurt om bevrijd te worden van de Nazi's. Uiteindelijk eindigde de veldtocht in het Duitse Wilhelmhaven, waar Generaal Maczek op 6 mei 1945 de capitulatie van de Kriegsmarine in ontvangst nam.

Na de oorlog weigerde Generaal Maczek terug te gaan naar het communistische Polen, waar hij, als een Pools hoofdofficier uit het westen, het risico liep om een gevangenisstraf (of erger) te krijgen. Daardoor hij werd gedwongen om een nieuw bestaan in Groot-Brittannië op te bouwen. Ook de Engelsen beschouwden hem niet meer als een geallieerde militair, zodat hij geen recht had op een veteranenpensioen. Tot in de jaren 60 werkte hij dan ook als barman in een hotel.

Als ereburger van Breda werd hem hier een huis aangeboden. "Ik ben net gewend aan de Schotse regen" was zijn antwoord.

Toen Generaal Maczek op 11 december 1994 in Edinburgh op de leeftijd van 102 jaar overleed, was het zijn wens om bij zijn manschappen op het Poolse Militaire Ereveld aan de Ettensebaan te Breda begraven te worden.

Hij stond vooral bekend als een uitstekende pantsercommandant, die ook hart had voor zijn manschappen en zoveel mogelijk schade aan dorpen en steden vermeed. Daarom bleef de schade in Breda beperkt. Breda is hem daar nog steeds dankbaar voor.

1 November 1990 werd hij door de regering van de nieuwe Poolse Republiek benoemd tot luitenant-generaal. Op zijn honderdste verjaardag werd hij

onderscheiden met de hoogste Poolse onderscheiding, de Orde van de Witte Adelaar.

Bron: Generaal Maczek museum / Wikipedia
Samenstelling S. Dirven.

Een dak, voeding en Educatie

We willen de gedachte aan de 2^e Wereldoorlog levend houden, zodat het niet meer voorkomt. Maar overal in de wereld zijn brandhaarden en het wordt steeds harder gespeeld. Vooral in Afrika is het erg onrustig. Is Afrika nog niet genoeg leeg geroofd en uitgebuit? Stichting Kinderhulp in Burundi doet daar iets aan.

De Oeverloper 301 / 8251 HM Dronten

Tel:++31-321382660

06 29331681

stichtingkinderhulpinburundi@yahoo.com

ING: NL95ING0004717069

AMRO: NL88ABNA0619340290)

Gedicht stadsdichter Dronten

Tijdens de 4 mei dodenherdenking in Dronten kwam de stadsdichter met het onderstaande gedicht. Dit gedicht vond ik persoonlijk zo vanzelfsprekend en veelzeggend. Ik merkte dat het bij mij paste.

S. Dirven

Vrijheid geef je door,

Heb je genoeg van oorlog en geweld
vind je dat elk mensenleven telt,
geef dan in daad en woord
vrijheid aan onze kinderen door.

Want zolang er eersterangs en tweederangs
burgers zijn,
zolang de hebzucht in onze ogen de waarheid in
ons hart verward,
zolang er neergekeken wordt op andere kleur van
huid of geloof,
zolang blijft het licht van eenheid gedooft.

Zolang zal er oorlog zijn.

Zolang de filosofie blijft bestaan
dat het ene ras superieur is en het andere
inferieur,
zolang we niet boven onze angsten staan
zolang dat niet verandert, zolang is het niet
anders.

Zolang zal er oorlog zijn.

Zolang niet iedereen dezelfde rechten heeft,
zolang niet iedereen de universele taal van liefde
spreekt,
zolang haat de energie van liefde breekt.

Zolang zal er oorlog zijn.

Zolang een wil met geweld wordt opgelegd,
zolang geld de verhoudingen bepaald,
zolang er niet wordt gedeeld maar op grote schaal
wordt toegeëigend en binnengehaald.

Zolang zal er oorlog zijn.

Pas als iedereen van de eerste basisbehoeften is
voorzien,
pas als de mens de mensheid dient,
pas als we elkaar accepteren zoals we zijn,
pas als we onze kinderen leren dat we anders maar
toch hetzelfde zijn

Pas dan is oorlog verleden tijd.

Dus heb je genoeg van oorlog en geweld,
vind je dat elk mensenleven telt,
geef dan in daad en woord,
vrijheid aan onze kinderen door.

Bedankt, Martijn Nijdeken / Stadsdichter Dronten.

Contact

Contact, stichting "ONGELAND"

Secretaris: S. Dirven

Adres: De Schepel 52

Plaats: Dronten.

Postcode: 8252JL

Tel: 0321-381965

**E-mail secretaris@stichtingongeland.nl
scmdirven1952@kpnmail.nl**

**KvK: 56565259
Cultuur ANBI: 86385**

Reclame

Fred Docter, beschikbaar voor:

- Evenementen fotografie
- Reclamefotografie
- Bedrijfsfotografie
- Persfotografie
- Bruidsfotografie
- Fotografie voor uw website

Tel : +31 (0)321 – 315976
info@docterfred.n

Laat eens wat van je horen!

Door: S.C.M. Dirven